

Warszawa, dnia 3 kwietnia 2015 r.

Poz. 479

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 10 marca 2015 r.

w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414 i 1822) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przypadki, w których następuje wyznaczenie, a w których skierowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu lub kierowaniu żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, a także odwoływania do kraju z tej służby;
- 3) warunki pełnienia przez żołnierzy zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, z uwzględnieniem podległości, o której mowa w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) warunki przyznawania świadczeń żołnierzom wyznaczonym lub skierowanym do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa oraz świadczeń przysługujących żołnierzom w związku z wyznaczeniem lub skierowaniem do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa.

§ 2. 1. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby na stanowiskach służbowych:

- 1) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy:
 - a) organizacjach międzynarodowych,
 - b) międzynarodowych strukturach wojskowych;
- 2) bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych;
- 3) w ataszatach obrony przy przedstawicielstwach dyplomatycznych i w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami państwa;
- 4) przy siłach zbrojnych albo przy innych strukturach obronnych państw obcych.

2. Stanowiska służbowe, o których mowa w ust. 1, ujmuje się w etatach „Wykazy stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę poza granicami państwa” prowadzonych oddzielnie dla stanowisk służbowych, o których mowa w ust. 1.

3. Do żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową poza granicami państwa w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami państwa, stosuje się przepisy dotyczące świadczeń określonych w art. 29 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z późn. zm.¹⁾), przysługujących członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej. Do żołnierza tego nie mają zastosowania postanowienia § 11–23 i 25.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1277.

§ 3. 1. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje:

- 1) w przypadkach pełnienia tej służby:
 - a) w składzie jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510),
 - b) w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych,
 - c) jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych;
- 2) w celu:
 - a) zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej, o której mowa w pkt 1 lit. a, w rejonie jej działania,
 - b) zapewnienia organizacji, funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej, o której mowa w pkt 1 lit. a, w rejonie jej działania.

2. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1, żołnierz pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym albo w rezerwie kadrowej.

§ 4. 1. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze decyzji.

2. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze indywidualnego lub zbiorowego rozkazu.

§ 5. 1. Wyznaczenie lub skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje po uzyskaniu orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby.

2. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia służby w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, mających siedzibę poza granicami państwa, następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

§ 6. W przypadku gdy pełnienie zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa będzie się wiązać z dostępem do informacji uznanych za niejawne przez państwo, na którego terenie żołnierz ma pełnić służbę, lub przez organizację międzynarodową, przy której działa polskie przedstawicielstwo, lub w strukturze, w której żołnierz ma pełnić służbę, a z tym państwem lub z tą organizacją została zawarta umowa o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, kandydat powinien posiadać poświadczenie bezpieczeństwa zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 7. 1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, uchyla decyzję o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa albo rozkaz o skierowaniu żołnierza do pełnienia tej służby przed dniem wyjazdu z kraju w razie braku zgody na jego przyjęcie przez państwo lub organizację międzynarodową, a także w razie zmiany orzeczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1, w zakresie stwierdzenia przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, lub cofnięcia poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w § 6.

2. Decyzja, o której mowa w § 4 ust. 1, oraz rozkaz, o którym mowa w § 4 ust. 2, mogą być uchylone przez organ, który wydał tę decyzję lub rozkaz, przed dniem wyjazdu z kraju:

- 1) w przypadku prawomocnego ukarania żołnierza za przewinienie dyscyplinarne, wszczęcia postępowania karnego przeciwko żołnierzowi o przestępstwo, postępowania w sprawie o wykroczenie lub też zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych;
- 2) na wniosek żołnierza;
- 3) ze względu na uzasadnione potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. 1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, odwołuje żołnierza do kraju:

- 1) na wniosek organu państwa, przy którego siłach zbrojnych albo przy którego innych strukturach obronnych żołnierz pełni służbę wojskową albo w którym działa misja organizacji międzynarodowej, albo na terytorium którego ma siedzibę polskie przedstawicielstwo wojskowe, albo na wniosek organizacji międzynarodowej albo międzynarodowej struktury wojskowej, przy której działa przedstawicielstwo, albo też na wniosek organu państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, a także na wniosek dowódcy sił międzynarodowych;
- 2) na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych w stosunku do żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby w stałym przedstawicielstwie przy organizacjach międzynarodowych;

- 3) w razie stwierdzenia przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 4) w razie utraty dostępu do informacji niejawnych wymaganego na zajmowanym stanowisku służbowym.

2. Żołnierz może być odwołany do kraju w każdym czasie przez organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z zadań służbowych lub nienależytego ich wykonywania;
- 2) prawomocnego ukarania żołnierza w postępowaniu dyscyplinarnym, wszczęcia przeciwko żołnierzowi postępowania karnego o przestępstwo, postępowania w sprawie o wykroczenie, zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych oraz w razie uprawdopodobnionego podejrzenia popełnienia czynu, który jest zabroniony pod groźbą kary według prawa państwa pobytu, lub wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do żołnierza skierowanego do pełnienia zawodowej służby poza granicami państwa;
- 3) pisemnie umotywowanego wniosku żołnierza albo dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę poza granicami państwa, lub przełożonego, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy;
- 4) uzasadnionych potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) niewykonywania zadań służbowych przez czas dłuższy niż 15 dni.

§ 9. 1. Podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa żołnierz występuje w ubiorze właściwym dla konkretnego przypadku użycia jednostki wojskowej lub indywidualnego wystąpienia służbowego.

2. Ubiór, o którym mowa w ust. 1, może składać się z części umundurowania żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i z części ustalonej przez państwo pobytu, organizację międzynarodową lub organy sił wielonarodowych.

§ 10. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa ma prawo przebywać w miejscu pełnienia służby wraz z małżonkiem i dziećmi.

§ 11. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa zapewnia:

- 1) nieodpłatne zakwaterowanie w lokalu mieszkalnym w państwie pełnienia służby, wraz z niezbędnym umeblowaniem i wyposażeniem, albo
- 2) równoważnik pieniężny na wynajęcie lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem norm, o których mowa w § 12 ust. 1, 5 i 6.

2. Wysokość równoważnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, na kolejny rok kalendarzowy ogłasza corocznie Minister Obrony Narodowej w obwieszczeniu publikowanym w Dzienniku Urzędowym Ministra Obrony Narodowej, odrębnie dla państwa i miejscowości, w których żołnierze pełnią służbę.

3. Równoważnik, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się na podstawie przeciętnych kosztów najmu lokalu nieumeblowanego i bez wyposażenia w trzecim kwartale roku poprzedniego.

4. Żołnierzom, którym wypłaca się równoważnik pieniężny na wynajęcie lokalu mieszkalnego, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa przydziela nieodpłatnie niezbędne umeblowanie i wyposażenie albo wypłaca ryczałt w wysokości 15% równoważnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. Na pisemny wniosek żołnierza ryczałt może być wypłacony jednorazowo z góry za okres do 12 kolejnych miesięcy.

§ 12. 1. Normatywna powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego, o którym mowa w § 11 ust. 1, wynosi:

- 1) dla żołnierza – do 75 m²;
- 2) dla żołnierza z 1 lub 2 członkami rodziny – do 90 m²;
- 3) dla żołnierza z więcej niż 2 członkami rodziny – dodatkowo do 20 m² dla każdego następnego członka rodziny.

2. Do normatywnej powierzchni użytkowej nie wlicza się dodatkowej powierzchni na cele reprezentacyjne, o której mowa w ust. 5 i 6.

3. W przypadku gdy żołnierzowi został zapewniony, na jego pisemny wniosek, lokal mieszkalny o powierzchni większej niż powierzchnia, o której mowa w ust. 1, żołnierz zwraca jednostce (komórcie) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa różnicę pomiędzy odpłatnością za powierzchnię zajmowanego lokalu a odpłatnością za powierzchnię, o której mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa dysponuje wolnym lokalem mieszkalnym o powierzchni przekraczającej normatywy określone w ust. 1 lub jest to uzasadnione ekonomicznie, może on przydzielić nieodpłatnie żołnierzowi ten lokal, niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 1.

5. Żołnierzowi pełniącemu służbę poza granicami państwa na stanowisku służbowym attaché obrony przysługuje prawo do dodatkowej powierzchni na cele reprezentacyjne o łącznej powierzchni do 50 m².

6. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem państwa, zwyczajem międzynarodowym lub zakresem wykonywanych zadań Minister Obrony Narodowej może na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy, uzgodniony z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, przyznać dodatkową powierzchnię na cele reprezentacyjne o łącznej powierzchni do 100 m² żołnierzom pełniącym służbę poza granicami państwa, innym niż wskazani w ust. 5.

7. Żołnierz niezwłocznie powiadamia szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa o wszelkich zmianach mających wpływ na zakres uprawnień, o których mowa w ust. 1 oraz w § 11 ust. 1. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 13. 1. Zwrot poniesionych przez żołnierza wydatków związanych z zawarciem umowy najmu lokalu mieszkalnego następuje na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków przez żołnierza.

2. Żołnierza nie obciąża się kosztami związanymi z wynajęciem i użytkowaniem lokalu mieszkalnego w przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy w związku z odwołaniem żołnierza ze stanowiska poza granicami państwa z przyczyn, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2 pkt 4.

3. Przyjęcie i zwrot przez żołnierza przydzielonego lokalu mieszkalnego wraz z umeblowaniem i wyposażeniem następuje na podstawie protokołu przekazania.

4. Od dnia przyjęcia lokalu mieszkalnego żołnierz ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe z niewłaściwego użytkowania lokalu oraz jego umeblowania i wyposażenia na podstawie umowy o indywidualnej odpowiedzialności majątkowej za powierzone mienie zawieranej z żołnierzem przez jednostkę (komórkę) organizacyjną finansującą pełnienie służby poza granicami państwa.

§ 14. 1. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa jest uprawniony do otrzymania ryczałtu na pokrycie kosztów następujących świadczeń:

- 1) ogrzewania, klimatyzacji i wentylacji lokalu mieszkalnego;
- 2) zaopatrzenia w zimną i ciepłą wodę;
- 3) oświetlenia korytarzy, klatek schodowych oraz utrzymania urządzeń, pomieszczeń i otoczenia budynków, przeznaczonych do wspólnego użytkowania lokatorów, zbiorczych anten telewizyjnych i abonamentu telewizji kablowej znajdującej się w budynku mieszkalnym, korzystania z wind, wywozu śmieci, a także innych świadczeń i opłat wynikających z miejscowych warunków i zwyczajów – jeżeli jest obowiązany do ich ponoszenia;
- 4) ubezpieczenia lokali mieszkalnych w zakresie wynikającym z zawartej umowy najmu.

2. Ryczałt na pokrycie kosztów świadczeń ustala się na podstawie przeciętnych kosztów świadczeń wymienionych w ust. 1, za okres 12 miesięcy poprzedzających zakończenie trzeciego kwartału oraz zmian kosztów świadczeń publikowanych przez uprawnione organy statystyczne w państwach, w których żołnierze pełnią zawodową służbę wojskową. Przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. W celu pokrycia kosztów instalacji telefonu w lokalu mieszkalnym lub zakupu telefonu komórkowego oraz kosztów związanych z ich utrzymaniem żołnierzom wypłaca się ryczałt w wysokości 150 zł miesięcznie. Uprawnienie to nie przysługuje żołnierzowi, któremu przydzielono służbowy telefon komórkowy lub zainstalowano telefon służbowy w lokalu mieszkalnym.

4. Żołnierz zawiadamia pisemnie szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, którzy członkowie rodziny i od kiedy będą stale z nim przebywali w miejscu pełnienia służby, nie później niż na miesiąc przed przyjazdem członków rodziny.

5. Przybycie członków rodziny potwierdza szef polskiego przedstawicielstwa wojskowego, szef polskiego zespołu łącznikowego, starszy oficer narodowy lub kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach ataszatów obrony przy przedstawicielstwach dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w ataszatach obrony, na podstawie oświadczenia żołnierza. Przepisy § 12 ust. 3 i 7 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

6. Równoważnik pieniężny, o którym mowa w § 11 ust. 1 pkt 2, oraz ryczałt, o którym mowa w ust. 1, na pisemny wniosek żołnierza, może być przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki (komórki) finansującej pełnienie służby poza granicami państwa wypłacony jednorazowo z góry za okres do 4 kolejnych miesięcy.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, dołącza się umowę najmu lokalu mieszkalnego.

§ 15. 1. Opłaty związane z nauką dzieci żołnierza wyznaczonego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, w szkole typu podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego wskazanej przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, w uzgodnieniu odpowiednio z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego albo dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwym do spraw organizacji współpracy międzynarodowej, są wnoszone bezpośrednio z budżetu jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa lub w formie zwrotu wydatków ponoszonych przez żołnierza.

2. Szkołę, o której mowa w ust. 1, wskazuje się, uwzględniając potrzebę zapewnienia warunków nauczania porównywalnych z warunkami nauczania w kraju, wiek rozpoczęcia obowiązków szkolnego w kraju pobytu żołnierza oraz wysokość opłat za naukę.

3. Dokonywanie lub zwrot opłat, o których mowa w ust. 1, następuje na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza albo na podstawie faktur wystawianych przez szkoły, zawierających imienne listy dzieci pobierających w nich naukę. Dokonywanie lub zwrot opłat nie obejmuje wydatków na podręczniki i przybory szkolne, składki ubezpieczeniowe, odzież szkolną, wyżywienie i indywidualne dojazdy do szkoły, depozytów, a także opłat za zajęcia ponadobowiązkowe i wycieczki oraz opłat za ponadobowiązkowe językowe kursy dokształcające lub wyjazdy edukacyjne.

4. W przypadku skierowania przez żołnierza dziecka do bezpłatnej szkoły publicznej lub innej szkoły, za uczęszczanie do której jednostka (komórka) organizacyjna finansująca pełnienie służby poza granicami państwa nie ponosi żadnych kosztów, żołnierzowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów nauki języka, będącego podstawowym językiem nauczania w tej szkole, do wysokości 3000 euro, poniesionych na każde dziecko do czasu ukończenia przez nie nauki. Warunkiem otrzymania zwrotu kosztów jest uczęszczanie przez dziecko do szkoły co najmniej przez rok nauki. Warunek ten nie dotyczy wcześniejszego odwołania żołnierza ze stanowiska poza granicami kraju z przyczyn, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2 pkt 4.

5. W przypadku skierowania przez żołnierza dziecka do szkoły innej niż szkoła, o której mowa w ust. 1, jednostka (komórka) organizacyjna finansująca pełnienie służby poza granicami państwa dokonuje opłat związanych z nauką dziecka w szkole lub zwraca te opłaty do wysokości kosztów nauki w szkole, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku gdy odległość z miejscowości pełnienia służby do szkoły, o której mowa w ust. 1, lub szkoły polskiej określonej w przepisach o organizowaniu kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą, wspomaganiu nauczania historii, geografii i języka polskiego wśród Polonii oraz zakresie świadczeń przysługujących nauczycielom polskim skierowanym w tym celu do pracy za granicą przekracza 20 km, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa może pokryć koszty zorganizowanych dojazdów grupowych dzieci do tej szkoły.

7. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia służby poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa pokrywa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, koszty przejazdu dziecka do kraju i z powrotem, w celu złożenia egzaminu maturalnego lub egzaminu, o którym mowa w § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 sierpnia 2010 r. w sprawie organizacji kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą (Dz. U. z 2014 r. poz. 454), pod warunkiem że wyjazd ten nie może się odbyć w ramach przejazdu do kraju, o którym mowa w § 21 ust. 1.

§ 16. 1. Koszty leczenia, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 5 ustawy, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa zwraca na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza.

2. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 1000 euro na żołnierza lub członka rodziny żołnierza w ciągu miesiąca kalendarzowego, podlegają udokumentowane koszty porodów i leczenia w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym oraz porad i badań lekarskich albo zabiegów leczniczych i diagnostycznych z tym związanych, z wyjątkiem kosztów pobytu i leczenia w sanatoriach i placówkach lecznictwa uzdrowiskowego oraz porad i zabiegów z zakresu kosmetyki – w 100%.

3. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 300 euro na żołnierza lub członka rodziny w ciągu miesiąca kalendarzowego podlegają udokumentowane koszty:

- 1) badań dodatkowych zleconych przez lekarza, w tym analiz laboratoryjnych, badań rentgenowskich i USG – w 100%;
- 2) rehabilitacji zaleconej przez lekarza, w tym fizykoterapii, fizjoterapii, kinezyterapii, gimnastyki korekcyjnej u dzieci i młodzieży do 18. roku życia – w 50%;
- 3) leczenia cukrzycy – w 100%;
- 4) leczenia stomatologicznego, zachowawczego i profilaktycznego – w 50%;
- 5) chirurgii stomatologicznej, ekstrakcji zębów, badania rentgenowskiego zębów – w 70%;
- 6) porad z zakresu protetyki, protez dentystrycznych, nie częściej niż jeden raz na 5 lat, aparatów ortodontycznych dla dzieci i młodzieży do 18. roku życia i środków pomocniczych – w 50%;
- 7) zakupu leków na zlecenie lekarza – w 50%;
- 8) zakupu strzykawek i igieł jednorazowych oraz materiałów opatrunkowych zaleconych przez lekarza – w 100%;
- 9) zakupu szkieł okularowych (korekcyjnych, szkieł dwuogniskowych, standardowych soczewek kontaktowych) zleconych przez lekarza okulistę lub optyka, nie częściej jednak niż raz na 2 lata i tylko w przypadku zmiany ich mocy – w 50% kosztów zwykłych szkieł korekcyjnych; w przypadku dzieci do 18. roku życia, w razie pogorszenia się wady wzroku, zwrot kosztów szkieł może nastąpić częściej, w zależności od wniosków lekarza;
- 10) obowiązujących składek z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego, pobieranych przez instytucję lub zakład leczniczy w kraju pełnienia służby – w 100%.

4. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot kosztów obowiązkowych szczepień ochronnych i badań obowiązkowych zleconych przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) albo miejscową lub krajową służbę zdrowia – w 100%.

5. Zwrot kosztów leczenia nie przysługuje, gdy żołnierz i członkowie rodziny:

- 1) są uprawnieni do bezpłatnego leczenia w państwie, w którym żołnierz pełni służbę, w tym z tytułu wykupu ubezpieczenia zdrowotnego przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa;
- 2) korzystają bez uzasadnionej przyczyny z usług lekarzy i zakładów leczniczych innych niż te, które stosownie do zawartego porozumienia są zobowiązane do leczenia żołnierzy i członków ich rodzin;
- 3) korzystają bez uzasadnienia z drogiej procedur medycznych mimo dostępu do tańszych procedur medycznych.

6. Zwrot kosztów leczenia następuje w walucie, w jakiej zostały one poniesione. Na wniosek żołnierza zwrot może być dokonany w walucie bazowej określonej dla państwa, w którym żołnierz pełni służbę.

7. Zlecenia badań i zabiegów oraz zakupów produktów leczniczych i wyrobów medycznych wymienionych w ust. 3 pkt 1–3 i 7–9 powinny być udokumentowane pisemnie.

8. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa oraz członkom rodziny przesiedlonym z nim do kraju pełnienia służby, którzy są uprawnieni do świadczeń opieki zdrowotnej przysługujących ubezpieczonemu, zgodnie z przepisami o koordynacji, na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) finansującej pełnienie służby poza granicami państwa wypłaca różnicę między kosztami leczenia poniesionymi przez żołnierza, do wysokości i na zasadach określonych w ust. 2–4, a kwotą podlegającą zwrotowi, wyliczoną zgodnie z przepisami o koordynacji.

§ 17. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i członkom rodziny przesiedlonym z nim do kraju pełnienia służby przysługuje, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, zwrot kosztów świadczeń, o których mowa w § 16 ust. 2, przekraczających równowartość stanowiącą 1000 euro oraz zwrot kosztów za świadczenia, o których mowa w § 16 ust. 3, przekraczających równowartość stanowiącą 300 euro w ciągu miesiąca kalendarzowego – za zgodą organu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy, wydaną w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

2. W przypadku leczenia szpitalnego lub porodu za granicą zwraca się koszt pobytu i leczenia w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym o przeciętnym poziomie kosztów leczenia i standardzie w państwie przyjmującym. Osobiste wydatki chorego ponoszone podczas pobytu w szpitalu nie podlegają zwrotowi.

3. Szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa może, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, który nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów leczenia, wypłacić zaliczkę na poczet tych przewidywanych kosztów.

4. Zwrot kosztów leczenia następuje na podstawie faktur i rachunków potwierdzających wysokość wydatkowanych środków, a w przypadkach wymienionych w § 16 ust. 3 pkt 1, 2 i 7–9 – dodatkowo na podstawie zleceń lekarskich lub dokumentów wystawionych przez instytucję właściwą w kraju pełnienia służby.

5. Zwrot kosztów, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadkach, o których mowa w § 16 ust. 5.

§ 18. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy, po zasięgnięciu opinii szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby poza granicami państwa, może wydać zgodę na pokrycie kosztów przejazdu żołnierza i członków rodziny do kraju w celu leczenia szpitalnego.

§ 19. 1. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa przysługuje zwrot kosztów przejazdu z zagranicy do kraju i z powrotem w razie śmierci małżonka, rodzica, rodzeństwa, rodzica małżonka żołnierza, dziecka żołnierza, dziecka przysposobionego, pasierba oraz dziecka przyjętego na utrzymanie i wychowanie na podstawie orzeczenia sądu – na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również członkom rodziny żołnierza przesiedlonym z nim do kraju pełnienia służby.

3. W razie zgonu za granicą żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową poza granicami państwa lub członków rodziny koszt przewozu zwłok do miejsca pochowania w kraju pokrywa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

§ 20. Żołnierz udający się poza granicę państwa w celu objęcia stanowiska służbowego, na które został wyznaczony lub przeniesiony, i w związku z tym zmieniający państwo pobytu lub miejscowość w państwie pobytu albo powracający do kraju po zakończeniu tej służby jest uprawniony do otrzymania zwrotu kosztów:

- 1) podróży przesiedleniowej żołnierza i każdego uprawnionego przesiedlającego się z nim członka rodziny, niezależnie od terminu ich faktycznego przesiedlenia, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe;
- 2) przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego, w wysokości 150 kg na żołnierza i 100 kg na każdego przenoszącego się z nim członka rodziny.

§ 21. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i członkom rodziny przesiedlonym z nim za granicą szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa pokrywa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, koszty przejazdu z miejsca pełnienia służby do miejsca stałego zamieszkania w kraju na urlop wypoczynkowy i z powrotem raz na 2 lata służby, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby poza granicami państwa. Koszty przejazdu pokrywa się ponownie po każdym następnym 2 latach służby poza granicami państwa, jednak nie w roku, w którym następuje powrót żołnierza do kraju. Koszty przejazdu pokrywa się na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, z tym że środek transportu określa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

2. Żołnierzowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 22. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa pokrywa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, koszty przejazdu do miejsca pełnienia tej służby i z powrotem do kraju członków rodziny nieprzebywających z nim poza granicami państwa – dwukrotnie, nie częściej niż raz na 2 lata, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby poza granicami państwa – jeżeli członek rodziny żołnierza nie przesiedlał się za granicę do miejsca pełnienia służby przez żołnierza, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, z tym że środek transportu określa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

2. Żołnierzowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 23. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa Minister Obrony Narodowej, w przypadkach uzasadnionych zwyczajem międzynarodowym, może wyrazić zgodę na pokrycie, ze środków jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, kosztów przejazdu i noclegu małżonka towarzyszącego żołnierzowi w podróży służbowej.

2. Pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

§ 24. 1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy, po uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki (komórki) organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, na pisemny wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, może przyznać ryczałt na używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru będącego w posiadaniu żołnierza.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacany co miesiąc, w wysokości kosztów zakupu do 100 l paliwa w kraju pełnienia służby. Wysokość ryczałtu ustala się, uwzględniając zakres obowiązków służbowych żołnierza, przy których wykonywaniu jest konieczne użycie pojazdów, o których mowa w ust. 1.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest przeznaczony na pokrycie kosztów przejazdów żołnierza w celach służbowych na terenie miejscowości, w której pełni on służbę, oraz podróży służbowych poza tą miejscowością w odległości do 100 km w obie strony łącznie.

4. Żołnierz otrzymujący ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie może korzystać z samochodów służbowych w celu załatwiania spraw służbowych, z wyjątkiem przejazdów przekraczających odległość, o której mowa w ust. 3. W przypadku gdy używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru posiadanego przez żołnierza byłoby niezgodne ze zwyczajem międzynarodowym lub spowodowałoby niewykonanie zadań służbowych, przełożony narodowy może wyrazić zgodę na doraźne użycie samochodu służbowego.

5. Kwotę ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza się o jedną dwudziestą drugą za każdy dzień roboczy nieobecności żołnierza w miejscu pełnienia służby.

§ 25. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1 ustawy, przysługują żołnierzowi skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa:

- 1) przed wyjazdem, w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej do służby poza granicami państwa, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w czasie pełnienia służby, od dnia przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej;
- 3) po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop aklimatyzacyjny, o którym mowa w art. 62 ust. 7a ustawy, jeżeli w tym czasie żołnierz przebywał w jednostce wojskowej, o której mowa w pkt 1.

§ 26. Świadczenia zdrowotne oraz zaopatrzenie w produkty lecznicze i wyroby medyczne oraz wyposażenie wyrobów medycznych, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 2 ustawy, przysługują żołnierzom skierowanym do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w obszarze działania jednostki wojskowej poza granicami państwa oraz w czasie przewozu tam i z powrotem, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

§ 27. 1. Żołnierzowi skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. c, świadczenia, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1 ustawy, przysługują w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej go do służby poza granicami państwa, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwa, oraz po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop aklimatyzacyjny, o którym mowa w art. 62 ust. 7a ustawy.

2. Świadczenia, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1 ustawy, przysługują żołnierzowi wymienionemu w ust. 1 również w czasie pełnienia służby, od dnia przekroczenia granicy państwa do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej, chyba że otrzymał on od misji organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych te świadczenia w naturze albo środki pieniężne przeznaczone na te świadczenia.

§ 28. Żołnierzowi, z wyjątkiem żołnierza pełniącego służbę na podstawie umowy zawartej między nim a organizacją międzynarodową, o którym mowa w art. 20 ust. 1a ustawy, przysługują:

- 1) świadczenia odszkodowawcze w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową poza granicami państwa oraz odszkodowanie za przedmioty osobistego użytku utracone, całkowicie zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, na podstawie ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. z 2014 r. poz. 213 i 1822),
- 2) świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 330)

– jeżeli zdarzenie powodujące nabycie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 29. 1. Żołnierzowi:

- 1) skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa,
- 2) uczestniczącemu w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych, humanitarnych i antyterrorystycznych,
- 3) skierowanemu na szkolenia i ćwiczenia wojskowe,
- 4) pełniącemu służbę na stanowiskach służbowych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1–3, a następnie wykonującemu zadania w strefie działań wojennych

– przysługuje indywidualne i zbiorowe ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, wskutek których nastąpiły uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza.

2. Zakres i sumę ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia zawarta między Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie może być niższa niż świadczenie, o którym mowa w § 28 pkt 1.

§ 30. 1. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa żołnierz zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, z uwzględnieniem zmian powstałych w tym czasie mających wpływ na te uprawnienia.

2. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa nie przysługują świadczenia określone w art. 68 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 31. Sprawy wszczęte i niezakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.²⁾

Prezes Rady Ministrów: *E. Kopacz*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 września 2010 r. w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 184, poz. 1237 i Nr 205, poz. 1356), które utraciło moc na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355).